

Над землей пали тѣни ночныя . . .
 Солнце скрыло сіянье свое . . .
 В небе звезды горят золотыя . . .
 Да святится Имя Твое!

На землѣ столько зла и насилій,
 Тяжело и постыло житье . . .
 И в Россіи, гдѣ всюду могилы . . .
 Да прідетъ Царствіе Твое!

Безконечно вокруг мірозданье,
 А людямъ тѣсна земля . . .
 Если жизнь Ты создалъ даля страданья —
 Да будетъ-воля Твоя.

Каква разлика между Русина и Поляка! В „Dziady“ Мицкевич достига до демоническо проклятие. Там поета е готов да развенчае Всевишния;

Мазуркевич в „Молитва“, която по сжщество е близко до импровизацията на Мицкевич, вместо с проклятие завършва с молебствие:

Да будетъ воля Твоя!

Поляка проклина, русина се моли. Поляка негодува, Русина скланя глава и шепне слова, които е произнесал само Син Человечески!

Мазуркевич е голям поет.

И ако условията не го сломят — страданията на негова народ — русите ще имат в неговото лице поета на своите неземни страдания.

И. К.

„Д Я Л Б А“ — такава е названието на най новия разказ от Добри Немиров, издаден в отделна книжка. И това название тжй просто и естествено подхожда на самата фабула. В това всеки може да се увери щом изчете до край тоя интересен разказ. В сжщност нищо чудно и необикновено нема в описваната твжрде печална история. Вржщайки се от Ромжния, кждето петнайсет години се крил от отговорност по убийството на своя господар, почти нищо определено немисли. Неговото желание е по-скоро да види родното си огнище, по което толкова чезне, след последното си боледуване. Постепено, обаче, у тоя опростел и непохватен човек, се очжртава едно ясно и определено желание. Едвам след като се среща сжс своя сжучастник по убийството Панайот и вижда как се радва на семейство и добро сжстояние, у не-